

Bijdrage Sebastian Merk

Dordrecht, 31-10-2013

Geachte broeders en zusters,

Genade zij u en vrede van God den Vader, en onzen Heere Jezus Christus; Die Zichzelfven gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader; Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. (Gal. 1, 3).

Met dit woord van de apostel Paulus wil ik u heel hartelijk groeten. Ik breng ook graag de hartelijke groeten over van mijn Duitse broeders en zusters, in het bijzonder van de Duitse Bijbelstichting. Hartelijk willen wij u dankzeggen voor het werk van de stichting in de afgelopen 10 jaar! Dank willen wij zeggen aan u als broeders en zusters in de Heere die het werk van de stichting hebben gesteund en mogelijk hebben gemaakt, zowel financieel als door uw inzet. Dat is een liefdedienst aan ons als geloofsgenoten in Duitsland!

Excuseert u mijn slechte uitspraak. Mijn kennis van het Nederlands is – nog – gering. Toch wil ik proberen om me in uw taal tot u te richten.

De Duitse Bijbelstichting is een kleine organisatie. Zij werd in 1894 door lutherse predikanten opgericht om het oprukken van de vrijzinnige theologie in de gemeenten tegen te gaan. Destijds was de orthodoxe, Bijbelgetrouwe theologie nog veel sterker in kerken en gemeenten aanwezig. Het is ook de Bijbelstichting uiteindelijk niet gelukt om deze trend van afval een halt toe te roepen. Desondanks vormt de Bijbelstichting een getuigenis van Bijbelse theologie. Een kleine kracht, net zoals de gemeente van Filadelfia in Openbaring 3.

Ik wil er op wijzen dat de Bijbelstichting zelf niet expliciet gereformeerd of calvinistisch is, de geloofsleer die wij voor de ware houden. De stichting heeft een zekere breedte. Haar grondslag is de overtuiging dat de Bijbel alle gezag heeft en het geïnspireerde Woord van God is. Alleen al met deze belijdenis staan wij helemaal aan de rand van het Duitse kerkelijke leven.

De Bijbelstichting wordt door christenen uit alle protestantse confessies gesteund, maar vooral door vrije kerkverbanden buiten de landskerk. Leden uit de landskerken – de protestantse kerken zijn in Duitsland per deelstaat georganiseerd – zijn er nog maar weinig; daar is de afval het grootst.

De Bijbelstichting laat viermaal per jaar een uitgebreid tijdschrift verschijnen. Nr. 3 van dit jaar bevatte een interview met Marius Timmermans over het werk van de Stichting Vrienden van Heidelberg en Dordrecht. Ik heb dat interview afgenomen en naar mijn mening is het een prachtig getuigenis geworden. Broeder Timmermans kwam op voor de zaak waarvoor hij staat en in bemoedigende woorden heeft hij verwoord wat wij als Duitsers van onze Nederlandse broeders en zusters kunnen leren en overnemen.

Later, toen het interview verschenen was, vroeg Timmermans mij:

Komt u niet in moeilijkheden door zo'n diepgaand gesprek met een "fundamentalistische buitenlander"? Mijn boodschap is toch totaal anders dan: "U bent gedoopt, Jezus houdt van u en alles is goed".

Precies dat is het wat ik heel in het bijzonder in u, broeder Timmermans, maar ook in u – geliefde Nederlandse broeders en zusters – zo waardeer: bij u is er nog godsvreze en TROUW aan Gods Woord. Dat geeft mij moed voor Duitsland en het is echt een vermanende oproep aan ons om te ontwaken. Hartelijk dank daarvoor en volhard u daarin!

Natuurlijk deel ik zelf deze overtuiging. Wij staan echter met dit geloof in Duitsland over bijna de hele linie zo goed als alleen. Uiteraard is het wel zo – broeder Timmermans noemde dat ook in het interview – dat er zoals bij Elia nog een schare van profeten is die hun knieën niet voor Baäl gebogen heeft, om deze parallel uit het Oude Testament te gebruiken.

Ik hoop zeer dat het werk van de stichting in de komende jaren nog meer mag toenemen. Het is een geweldige taak, gedragen door het geloof, en God zal Zijn Woord niet ledig tot Zich laten wederkeren.

Ik heb mij afgevraagd: wat moet ik verder nog zeggen? In mijn houtigere Nederlands!

Toen viel mij iets te binnen. En wel het volgende. Wat verbindt ons historisch? Zeker, in de laatste 100 jaar was er meer wat ons scheidde dan wat ons verbond en dat is een grote schande voor ons Duitsers. Daar kunnen we duidelijk in zijn.

Maar er is toch een link: de grote reformator Maarten Luther. Via hem kwam de reformatie van Duitsland naar u toe. Hem wil ik aan het woord laten. Luther schreef namelijk in juli 1523

Een bemoedigingsschrijven aan de christenen in Holland, Brabant en Vlaanderen. In een tijd als zij grote vervolging en verdrukking moesten lijden.

3. Aan alle geliefde broeders in Christus die in Holland, Brabant en Vlaanderen wonen, samen met alle gelovigen in Christus: genade en vrede van God onze Vader en onze Heere Jezus Christus.

4. Lof en dank zij de Vader van alle barmhartigheid die ons vandaag weer Zijn wonderbaar licht laat zien, dat tot op heden omwille van onze zonden verborgen was. Hij liet ons onderworpen zijn aan de gruwelijke macht van de duisternis, liet ons schandelijk dwalen en de antichrist dienen.

5. Nu is echter de tijd teruggekomen dat we de stem van de tortelduif horen en dat de bloemen opkomen in ons land (Hoogl. 2:11-12) [Ter toelichting: de Nederlandse Statenvertaling vertaalt soms anders dan Luther. Omdat het Luthers woorden zijn, volg ik hier echter de Luthervertaling.] Wat een vreugde, mijn geliefden, dat u daar niet alleen deel aan hebt, maar zelfs de voornaamsten geworden bent waaraan wij zulke vreugde en zo'n genot ervaren hebben.

6. Want aan u is het voor het oog van de hele wereld gegeven, niet alleen om het Evangelie te horen en om Christus te erkennen, maar ook om de eersten te zijn die omwille van Christus schade en schande, angst en nood, gevangenis en gevaar lijden. En nu hebt u zoveel vrucht

gedragen en bent u zo sterk geworden dat u het ook met uw eigen bloed begoten en bekrachtigd hebt.

7. Want die twee edele kleinoden van Christus, Henricus en Johannes, hebben in Brussel hun leven gering geacht, opdat Christus met Zijn Woord geprezen zou worden. [Ter toelichting: Het gaat om Hendrik Voes en Jan van Essen die op 1 juli 1523 op de Grote Markt van Brussel levend werden verbrand. Voes en Van Essen waren de eerste protestantste martelaren in de Nederlanden. Zij behoorden tot dezelfde kloosterorde als Luther: ze waren monniken van het Augustijnerklooster te Antwerpen.]

8. O, op wat voor verachtelijke wijze zijn die twee zielen terechtgesteld, maar hoe heerlijk en in eeuwig vreugde zullen ze met Christus wederkomen en zullen ze een rechtvaardig oordeel vellen over degenen door wie ze nu zelf ten onrechte veroordeeld zijn.

9. Ach, wat een geringe zaak is het toch om door de wereld te schande gemaakt en gedood te worden voor degenen die het weten dat hun bloed kostelijk (Ps. 9, 13; 72, 14) en dat hun dood duur is in Gods ogen, zoals in de Psalmen gezongen wordt (116, 15).

10. Wat is de wereld tegen God? Wat een lust en vreugde hebben alle engelen aan deze twee zielen gehad! Hoe graag zal het vuur hen van dit zondige leven naar het eeuwige leven en van deze smaad naar de eeuwige heerlijkheid geholpen hebben?

11. Geloofd zij God en in eeuwigheid gezegend, dat wij rechte heiligen en ware martelaars hebben gezien en gehoord, terwijl we tot nu toe zoveel valse heiligen verheven en aanbeden hebben.

12. Wij hierboven – Luther bedoelt hier de hoger gelegen delen van Duitsland in vergelijking met de Lage Landen – zijn het tot nu toe niet waard geweest om voor Christus zo'n kostbaar en waardig offer te worden, hoewel veel van onze leden niet zonder vervolging geweest zijn en het nog zijn.

13. Daarom, mijn allerliefsten, wees getroost en vrolijk in Christus en laten wij Hem danken voor Zijn grote tekenen en wonderen die Hij onder ons begint te doen.

14. Hij heeft ons verse en nieuwe voorbeelden van Zijn leven voor ogen gesteld. Nu is het tijd dat het rijk van God niet in woorden, maar in kracht staat.

15. Hier leert men wat in de Bijbel gezegd wordt: Wees vrolijk in verdrukkingen (Rom. 12, 12). Het is een kleine tijd (spreekt Jesaja 54, 7) dat Ik u verlaat, maar met eeuwige barmhartigheid zal Ik u opnemen.

16. En Psalm 91, 14.15: Ik ben (spreekt God) met hem in de verdrukking, Ik zal hem redden en zal hem op een ereplaats zetten, want hij heeft Mijn Naam erkend.

17. Omdat wij nu de huidige verdrukking zien en troostvolle beloften hebben, laten wij ons hart versterken, vol goede moed zijn en ons voor de Heere met vreugde laten afslachten [sic!].

18. Hij heeft gezegd dat Hij niet zal liegen: Ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld (Matth. 10, 30).

19. En hoewel de tegenstanders deze heiligen voor Hussitisch, Wycliffiaans en luthers zullen uitschelden en zich zullen beroemen op de moorden die ze plegen; daarvan zullen wij niet opschrikken, maar het zal ons des te meer versterken, want het kruis van Christus moet lasteraars hebben. [Ter toelichting: Luther bedoelt hier aanhangers van Johannes Hus, John Wycliffe en van Maarten Luther. De theoloog Johannes Hus leefde eind 14^e/begin 15^e eeuw in het huidige Tsjechië en was een voorloper van Luther. John Wycliffe kwam uit Engeland, leefde in de 14e eeuw en was eveneens een voorloper van Luther.]

20. Onze rechter is echter niet ver; Hij zal een ander oordeel vellen. Dat weten wij en we zijn er zeker van.

21. Bidt voor ons, geliefde broeders en voor elkaar opdat de een de ander de hand van trouw mag toesteken en opdat we allen in één Geest aan ons Hoofd Jezus Christus mogen vasthouden. Hij sterke u met genade en bereide u voor tot eer van Zijn heilige Naam. Hem zij prijs, lof en dank bij u en bij alle schepselen in eeuwigheid, amen.